

חיים הנגבי: העדות שלא נמסרה במישטרה

זהו (במעט) מיסמך מישטרי. חיים הנגבי נמנה עם עשרות הישראלים שהשתתפו בוועידת האירגונים הלא-ממשלתיים מטעם האו"ם בז'נבה, שבה הופיע ונאם יאסר ערפאת. בשיבוש שעבר הוזמן הנגבי לחקירה במטה הארצי של המישטרה בירושלים. לשני חוקריו,

סגן-ניצב אבי טרר ורב-ספקד משה מאורטר, הודיע הנגבי שהוא שומר על זכות השתיקה. את עדותו האמתית מסר הנגבי בכתבה על רשמיו. אולם שני עיתונים בישראל סירבו לספר מה אותה. על כן הגיש אותה הנגבי ל"העולם הזה", והיא מתפרסמת להלן במלואה, יחד עם התצלום המהווה חלק בלתי-נפרד ממנה.

אלף נשיקה ונשיקה

או: ככל פוליטיקאי - ערפאת

התצלום המתפרסם במיסגרת זו דורש עיון: הנה יאסר ערפאת, גבר מווקע בשלהי שנות התמישים שלו, חובק ילדה כבת עשר. פניו אנושיים יותר מכל שירענו ומבע עיניו רך וחמים. מהיכן רכש האדם העירי רך זה, שלא הקים מימיו מישפחה ולא הוליד ילדים, חום אבהי כזה? שאלה. במשך שנים הורגלנו לראות בו רוצח נע, כוכן בלתי-נלאה, ערומי ימים, איש עם שערות על הפרצוף ומה לא. היטלר, והנה, ככל פוליטיקאי - ערפאת: מנסק ילדים.

בקי לא רק נעשה במרכזי הכוח וההשפעה העולמיים; גם בנידחת שבמדינות, גם כחלשה שנתנועות השיחרור שבכעולם.

● מסקנה שנייה: ערפאת הוא איש העולם.

● המיסגש השני עם ערפאת, פנים-אל-פנים - ממרחק אפס מהמם. אין שמץ של דימיון בין

● מסקנה שלישית: גם הזקן של ערפאת הוא נימוק פוליטי.

***

באחד מאולמות אינטרקונטיננטל, בערבו של יוסדהיינום הראשוני, ערפאת עשה שולחן למש תחפי ועידת האו"ם של האירגונים הלא-ממשלתיים. מה שולחן. עשרות שולחנות, מאות אורחים. חבר פלסטיני מישראל, שהיה נרגש, סילק לרגע מעל פניו את העננה המכבירה של חוקה-מיפגשים, ניגש למנהיג אש"ף, לומר מילה או שתיים. ערפאת חיבוקו בעוו והשניים התנשקו, לחי בלחי, כנהוג במקומותינו.

אחרי-כך גילה לי, שמרוב התרגשות שכח את המילה הפוליטית שתיכנן ומבלי משים גילה לערפאת היכן נולד ולהוציא גורש עם בני משפחתו עם שוך הקרבות ב-1948, כשהיה תינוק כמעט ברימו.

החלטנו להתחפש לעיתונאים, לגלות מה אומרים הפלסטינים למנהיגם ברגע של קירבה. לא היה דבר קל מזה. הוא על תקן של מתרגם, אני על תקן של כתבן.

בוה אחז זה, שורה כמריאנסופית, נפלו בזרועותיו וחזרו, כמו היו מאומנים מראש, על נוסחה קבועה: גדלתי בחיפה ואני מתגורר בעין אל-ח'ילוזה... נולדתי בסעסע וגורשתי לעמאן... עד '48 חייתי בצפת ועכשיו אני בניקוסיה...

לא שם ולא תואר; לא מיקצוע ולא התעסקות; לא נקשות ולא עצות. בוה אחר זה ניגשו לאיש המייצג בעיניהם את הבעיה הפלסטינית כולה, הפקירו בידיו את הבעיה הפלסטינית הפרטית שלהם. אבני מוזאיקה המצטרפים לציוור גדול. פאול.

● מסקנה רביעית: לערפאת יש מיליוני נימוקים לביסוס תביעתו.

***

הסופר דויד גרוסמן, בומן הצ'י הוב שלו, גילה את סבתו ברמותה של פליטה פלסטינית קשישה בהייש; יעל לוטן, גם היא סופרת, באה לברך את פיילל אל-חוסייני כיום ששוחזר מן הכלא, בתום המעצר המינהלי הקודם. לפתע הסתלקתי לפינה, גילתה השבוע, "להסתיר את הרמעות. התבוננתי בפיילל וראיתי בו את אבי בצעירותו. נזכרתי שגם הוא נלקח פעם מהבית והושלך לכלא. אנטי-ביטחון בריטיים נטלהו, ללא האשמות וללא מישפט, על-פי רצון המפקד..."

● מסקנה חמישית: יאסר ערפאת דומה לזרר שלי, כמו תאומים ילדה אותם הארץ.

מיסמך מישטרי: ערפאת ומריאן לוי לוי בריבוע וקאחולית

שלא לרבר על רבין עם ארמוניות המפחדת, או על בנין עם יפייפניו, או על שרון עם הכנות השפוכה על פרצופו. הטלוויזיה סלחנית עם כל אלה, ומרעה רווקה עם עיניו העירניות של ערפאת, נוסכת בהן טירוף שלא קיים במציאות. אינני יודע מי בדיוק המציא את המכשיר הזה; מה שבטוח, שלא היה זה פלסטיני.

ערפאת בשרודם לבין הדמות הניכסת מן המירקעים, המצולמת בעיתונים והמצוירת בידי קריקטוריסטים. לרגע, כיני לבני, ביקשתי סליחה ומחילה מאורי אבנרי על שהתייחסתי כשמץ-של-ליגלוג לראיון שערך עם ערפאת כביירות הנצורה לפני חמש שנים; ראיון ראשון של ראש אש"ף עם עיתונאי ישראלי. כמו רבים מקוראיו

מי ניצל המישטרה?

(המשך טעמור 21)
ולספר לי משהו שיש לו על התק"ם ושהוא כלי-כך הגון איתם שאינו מתלונן על כך, ולא מוסר רישמית. לרברו, קובי מהתק"ם (קובי בן ישי, שהיה אז גיובר קרנות התק"ם) פישל' בחודש דצמבר 1984, בכך שהילוה והפסיד כ-4.5 מיליון דולר על פי ערבויות מווייפות של בנק מירח. בעניין היו משותפים גם מכירים אחריו להעלים את העניין. קובי פנה לבלס וזה נתן לו את הכסף, 4.5 מיליון דולר, כדי שיוחזר לקופת התק"ם ויועלמו הערבויות המווייפות. עתה, במיסגרת ההסדר הכולל של בלס עם התק"ם, רוביקי (רב גולן) מסדיר שהוא יקבל בחזרה את כספו, שנתן אז לקובי כדי להסתיר את ההפסד. בלס הצהיר שתחילה פחד להיגש איתי, לפני שנכנס לחזרי, אך כעת הוא מאמין כי בלב ונפש, ושאני איש מאוד הגון, לדבריו הייתי לו כמו פרח במידבר, ולכן גלוי-לב איתי ואיננו מסתיר רבר ממני. הוא ביקש גם שכאשר ייגמר הכל, שניפגש עם נשותינו לארוחה משותפת.

העובדות שצצו בחקירה, ואשר איתנו את דיברו בלב, גרמו לגונן מברכה. כך הוא תיאר את מצבו כעת הפסקת החקירה וכתיבת המכתב לבקשת-הנחיות:

הייתי ברילמה, משום שבאותו שלב, על פי חומרה-ראיות המועט שהיה באותו זמן בדינו, אני לא ידעתי עדיין באמת כלפי מי ניתן למקד את החשדות האמיתיים. האם עסקינו כמעשה עבירה לכאורה שהנאשם ניצע נגד התק"ם, בסיועו או כרשלנותו של בנק דיסקונט, ואמרתיו את זה לנאשם עצמו, או שזה באמת היה, על-פי הודעתו שלו, מעשה הונאה שהתק"ם עשה נגדו...

אלא פה הצטרפה עובדה חדשה... שהנאשם עצמו, כאשר סיפר לנו על מעשה-הונאה זה, הוא טען שהם עומרים להגיע להסדר, והסביר לי - אותם הדברים, ררך אגב, הגיעו גם מהדור של התק"ם - שמדובר בהסדר בסדר-גודל גדול מאוד, בהיקף של מאה מיליון דולר... ואמר לי שהחקירה שלנו עלולה לגרום נזק אדיר. הבנתי שזה נזק עצום. לכן ביקש שהוא לא רוצה להתלונן בעניין הזה.

אמרתיו לו שלמעשה, לפי חוקי-סדר-הדין-הפלילי, נאמר שם, נודע למישטרה, תיפסח בחקירה. אז כששיתם של הרב רים, אני צריך לפתוח בחקירה, בין אם הוא מתלונן ובין אם לא. אבל בגלל הראשונות והמיק רה היוצא-דופן, והאינטרסים הכלכליים, אני מוכן להעביר את זה באמצעות ראשי-אגף החקירות ליועץ המישטרי - ממשה, שיתן הנחיות אם לי חקור או לא לחקור בעניין הזה.

למעשה הורה גונן בי עבר על החוק. הוא לא פתח בחקירה, כפי שהחוק מורה לו לעשות, כאשר נודע למישטרה על פשע. נראה כי הגורמים המעורבים, והסבבם האדיר, הביאו אותנו לכך שלא יפעל על-פי החוק ולא פתח בחקירה של דיברו בלס נגד התק"ם. הוא מסביר את מעשהו באינטרסים הכלכליים העשויים להיזק מן החקירה.

אצל מי הכסף?

מון קצראחרי היום שבו החליט גונן על הפסקת החקירה, והעביר מיכתב לראשי-אגף-החקירות, התנהלה שיחת-טלפון בין בלס לעדי אמוראי, סגן-שר-האוצר באותה עת. השיחה חוקלטה על-ידי המישטרה, שהאזינה לטלפונים של בלס: אמוראי: "שמעתי גם שגמרת את כל העניינים מהצד השני בסדר". בלס: "המישטרתיים?". אמוראי: "כן". ובהמשך אמר אמוראי: "אגב, גם (המשך בעמוד 35) העולם הזה 2615